

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 932/2020
21.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Гентиан Гјураја, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Гентиан Гјураја - адвоката Ивана Станојковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 24/19 од 04.02.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 268/2020 од 15.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Гентиан Гјураја - адвоката Ивана Станојковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 24/19 од 04.02.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 268/2020 од 15.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К 24/19 од 04.02.2020. године Гентиан Гјурај оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет година и четири месеца у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и на новчану казну у износу од 200.000,00 динара. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета, као и мера безбедности протеривања странаца из земље у трајању од шест година, која мера се има почети рачунати од дана правноснажности пресуде, с тим да време проведено у затвору се не урачунава у време трајања ове мере. Такође је окривљени обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 268/20 од 15.05.2020. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног преиначена је пресуда Вишег суда у Прокупљу К 24/19 од 04.02.2020. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је одбијен предлог ВЈТ у Прокупљу за изрицање мере безбедности одузимања предмета и то у односу на мобилни телефон марке „...“ и „...“ и путничко возило марке „...“ ... са саобраћајном дозволом и кључевима, док је у преосталом делу одбијена

жалба браниоца као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Гентиан Гјураја - адвокат Иван Станојковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и наложи нижестепеним судовима да записник о увиђају лица места догађаја КУ 671/19 од 29.10.2019. године и потврду о одузетим предметима КУ 671/19 издвоје из списка предмета.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву, као разлог подношења истог, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а као незаконите доказе на којима се пресуда не може заснивати означава записник о увиђају и потврду о привремено одузетим предметима који су проистекли из претреса извршеног од стране полицијских службеника ОСЈ ПС Куршумлија супротно одредби члана 156. ЗКП, па су морали бити издвојени из списка предмета и не могу се користити као доказ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног Гентиан Гјураја - адвоката Ивана Станојковића били су предмет разматрања другостепеног већа Апелационог суда у Нишу које је поступало по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Прокупљу К 24/19 од 04.02.2020. године. Другостепено веће Апелационог суда у Нишу је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 3, у првом ставу образложења пресуде Кж1 268/2020 од 15.05.2020. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

И према ставу Врховног касационог суда у конкретном случају није предузета незаконита радња претреса лица и возила, а како се то истиче захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Гентиан Гјураја, већ је извршен преглед окривљеног и возила, који је обављен у свему у складу са прописима и овлашћењима која имају овлашћена службена лица, а сагласно члану 286. ЗКП-а, чија је основна сврха откривање извршиоца, те откривање и обезбеђивање доказа и прикупљање података и обавештења који могу бити од користи у даљем току поступка, за које радње није потребна наредба суда, нити присуство сведока.

Како се, по оцени овога суда, ради о законитим доказима на којима се пресуда може заснивати, то су сходно томе, неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног у делу у којем истиче да незаконит доказ представља и потврда о привремено одузетим предметима КУ 671/19 ПС Куршумлија од 29.10.2019. године, јер је овај доказ проистекао из, по ставу браниоца, незаконитог претресања окривљеног и возила, које у конкретном случају није ни предузето, па се по принципу „плодови отровног дрвета“ не може користити и на њему се не може заснивати пресуда.

Врховни касациони суд је, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Гентиан Гјураја - адвоката Ивана Станојковића, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.